

ВСЕ ТЕБЕ ТЪРСЯ, ПРИЯТЕЛЮ,
когато ме стегне чепика,
когато се смея наужким,
а щурецът в душата ми вика.
Когато ми писне от тези
с фалшивите думи и чувства,
когато навън е студено,
а вътре е празно и пусто.
Все тебе търся, приятелю-
за уморения кораб пристанище.
Да позакърпиш платната ми.
Да ме гушнеш мълком на рамото.
И няма нужда да ти се правя
на по-добра и на по-красива.
Ти винаги ме приемаш такава,
дори когато не ме разбираш.
Твоето тихо присъствие
е като водата от извора,
дето цял живот всички го търсим,
но само избраните го намират.